

ШУМЕНСКИ УНИВЕРСИТЕТ
„ЕПИСКОП КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ”

КУРСОВА РАБОТА

Педагогика

Форми за възпитание, Същност и особености, Класификация

Изготвил:
курс ПОТТ

Проверил:.....
доц.д-р П.Кожухарова

2013, Шумен

I. Въведение

Както посочват някои автори, в някои педагогически пособия понятието “форма” се третира разширено и се отъждествява с понятието “средство”. Формата на възпитание е вид, образ, облик на организиране и функциониране на възпитанието. Възпитанието винаги протича в определена форма. Основни детерминанти на формите на възпитанието са целта, задачите, съдържанието на възпитанието, възрастовите особености на възпитаниците, средата, в която се реализира възпитателния процес. Върху формите на възпитание определено влияние оказват традициите, културата, характерът, богатството на общуването на възпитаника с всички фактори за възпитателно влияние.

Различните автори използват различни признаци за групиране на формите на възпитание. Така според Н.И.Бодирев, в практиката на възпитателната работа най-широко разпространена класификация на формите на възпитание е тази, която включва фронтална или масова работа, индивидуална работа, групова работа. Някои автори разграничават словесни форми на възпитание – политинформация, събрания, лекции, доклади, диспути; практически форми – походи, екскурзии, конкурси; нагледни форми – музеи, галерии. Според В.И.Косолапов и Е.И.Моносзон най-обща е следната класификация, включваща: масови форми на възпитание, групови форми на възпитание с изменящ се състав на възпитаниците, индивидуална форма на възпитателна работа.

И така, за основа на класифициране на формите на възпитание е целесъобразно да се приемат целта, задачите, характерът и продължителността на възпитанието. Като основни практически форми на възпитание могат да се разграничат индивидуалната, груповата, масовата. Различните видове